

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους

Κάθαρσις καὶ Ἁγιασμός Ἰσόβιος δυναμικὴ πορεία

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

ΣΑΣ εὐχομαι ἐγκαρδίως νὰ συνεχίσετε, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγνοῦ Μητρὸς ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ κατὰ τὸ νέον αὐτὸ ἔτος, τὴν εὐλογημένην πορείαν Σας πρὸς μίαν βαθυτέραν πνευματικὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν θεοφιλή αὐτὴν πορείαν σας, νὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε τὴν προτροπὴν τοῦ θεοφόρου Ἀποστόλου Παύλου:

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» (Β΄ Κορινθ. ζ΄ 1).

Ἀπαιτεῖται μία διαρκής, ἰσόβιος, ἐγρήγορις καὶ προσπάθεια, ὥστε ὄχι μόνον τὸ σῶμά μας νὰ μὴ μολύνεται ἀπὸ ἀκάθαρτα ἔργα διὰ μέσου τῶν πέντε αἰσθήσεων, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ πνεῦμά μας μὲ ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, φαντασίας καὶ αἰσθήματα.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμά μας, ὁ ὅλος ἄνθρωπος, εἶναι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, ὁ Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ δοξάζωμεν τὸ Ὄνομά Του «ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν» (Α΄ Κορινθ. στ΄ 20).

Ἡ δοξολογικὴ αὐτὴ θυσία μας ἔχει τὴν ἀρνητικὴν τῆς ὄψιν, ἀλλὰ καὶ τὴν θετικὴν: προσπάθεια διὰ τὴν κάθαρσιν («καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς») καὶ ταυτοχρόνως προσπάθεια διὰ τὸν ἁγιασμόν («ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην»): ἐκρίζωσις καὶ ἀπομάκρυνσις τοῦ πάθους καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ συγχρόνως σπορὰ καὶ ἐμφύτευσις τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος.

Καὶ θὰ εἶναι θεάρεστος καὶ θὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ καθαρτικὴ καὶ ἁγιαστικὴ αὐτὴ προσπάθειά μας, ὅταν ἐπιτελῆται «ἐν φόβῳ Θεοῦ», δηλαδὴ ὅταν καλλιεργῆται μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς εὐλαβείας καὶ ὅταν ἔχη ὡς σταθερὰν βάσιν καὶ στήριγμα τὸν θεῖον φόβον.

Ὁ καθαρτικὸς καὶ ἁγιαστικὸς φόβος εἶναι ἓνα μεγάλο δῶρον τῆς θείας Φιλανθρωπίας, τὸ ὅποιον ἐνσταλάζεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰς καρδίας τῶν καλοπροαιρέτων πιστῶν.

Όταν ὁ Χριστιανὸς ἐνθυμῆται πάντοτε καὶ ἐμβαθύνῃ ἐν προσευχῇ καὶ νήφει καὶ ταπεινώσει εἰς τὰς «ἐπαγγελίας», δηλαδή τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, κατανύσσεται, φοβεῖται τὸν Κύριον, κυριεύεται ἀπὸ ζῆλον ἔνθεον καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος μας.

Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ αἱ «ἐπαγγελίαι» καὶ ὑποσχέσεις;

Ὅτι ὁ Θεὸς θὰ κατοικήσῃ μέσα μας, ὅτι θὰ περιπατήσῃ μεταξύ μας, ὅτι θὰ εἶναι ὁ Πατέρας μας· καὶ ἔτσι, ἐμεῖς θὰ εἴμεθα ὁ Ναὸς Του, θὰ γίνωμεν ὁ Λαὸς Του, καὶ θὰ καταστῶμεν υἱοὶ καὶ θυγατέρες Του (βλ. Β΄ Κορινθ. στ΄ 16-18).

Τί μεγαλεῖον ὑποσχέσεων; Ὑπάρχει κάτι ἀνώτερον;

Ἄς ἀνανεώσωμεν λοιπὸν ἀπαύστως τὴν μεγαλειώδη γνῶσιν τῶν «ἐπαγγελιῶν» αὐτῶν ἅς καλλιιεργῶμεν διαρκῶς τὴν μνήμην τῶν μεγαλείων αὐτῶν ἅς ἀναζωπυρώνωμεν συνεχῶς τὸν ζῆλον διὰ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ἀποτινάσσοντες μακρὰν τὴν ἄγνοιαν, τὴν λήθην καὶ τὴν ραθυμίαν, διὰ νὰ ἴδωμεν τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ λάβωμεν τὴν θεοποιὸν Χάριν τοῦ Παρακλήτου. Ἀμήν!

Ὁ Μητροπολίτης καὶ Καθηγούμενος
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων